

om dette Embedes fortsatte Opretholdelse som hidtil nu ogsaa var rigtig. Og i hvert Fald maa jeg bestemt pege paa, at man vist ikke kan sige, at det helt er i Overensstemmelse med Meningen med dette Embede at tage en Mand fra Centraladministrationen. Jeg tror, man har Lov til at sige, at det, da dette Embede blev oprettet, just var Meningen, at man skulde have en Mand udefra. Og rigtigt havde det været, om der havde været givet Folk, som mente sig kvalificerede, Lejlighed til at søge det paagældende Embede.

Endvidere maa jeg ogsaa i Tilslutning til den Bemærkning, jeg gjorde om, at man skulde dømme mildt, sige, at jeg tror, at vi alle gør klogt i at dømme saa mildt som muligt. Naar det ærede Medlem Hr. Stauning talte om den Svindel, der var i en vis Periode, ja, saa er dertil kun at sige, at det ærede Medlem Hr. Stauning jo særdeles vel kender det Selskab, som gav det højeste Udbytte, et Selskab nogen Sinde har givet her i Landet, procentvis set, og som slog alle de forfærdelige kapitalistiske Eksempler, som det ærede Medlem har nævnt. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Stauning gjorde klogt i at være mildt dømmende. Det vil jeg ogsaa gerne sige til den højtærede Minister, for naar vi nu ser paa Afskedigelsen af Bankinspektør Hald og Tilkaldelsen af forhenværende Bankdirektør Hassing Jørgensen, maa jeg sige, at der er noget mærkeligt her: i det ene Tilfælde saa bestemt og saa fast, i det andet Tilfælde saa mildt dømmende, og man kunde have Lov til at sige, at tidligere Embedshandlinger, baade af den højtærede Minister og hans Kolleger, i hvert Fald vilde gøre det forklarligt, om man saa med Mildhed paa den, som i sit Embede havde taget fejl.

Jeg vil endelig om Tilkaldelsen af Hr. Hassing Jørgensen gerne sige, at naar den højtærede Minister følte sig utryk — hvad jeg forstaar, og hvad jeg skal komme tilbage til — overfor den forhenværende Bankinspektør, er det ikke let forklarligt, hvorfra den utrolige Tryghed kommer overfor den tidligere Direktør for Diskonto- og Revisionsbanken, naar man ser paa, hvor fejl han skønnede.

Jeg vender mig da til de to Sager, de to Banker, som den højtærede Handelsminister har ført frem. Jeg er enig med ham i, at vi ikke ved denne Lejlighed kan drøfte de Eksempler, han har givet Finansudvalget fortroligt. Og jeg er selvfølgelig ogsaa enig med Ministeren i, at en fortrolig Henvendelse til Finansudvalget ikke bør

komme videre. Men jeg tror, at Ministeren skulde have tænkt paa, at Faren var til Stede, og at det var levende Banker, det drejede sig om. Ser vi da paa de Eksempler, Ministeren har givet os her, hvor Ministeren i saa høj Grad har opløst af det Dokument, som allerede var givet Finansudvalget, forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Stauning med en overordentlig legende Letthed kom ud over, at et saa indflydelsesrigt Medlem som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og et saa indflydelsesrigt Medlem som det ærede Medlem Hr. Bresemann i Andelsbankbetænkningen, i svag Form maaske, men i Realiteten stærkt, har skrevet meget skarpe Ord om den afskedigede Bankinspektør. Jeg skal ikke her trække Tiden ud ved at gentage de Punkter, der er nævnt af andre Talere. Men det kan jo ikke nægtes, at baade hele Udvalget og de nævnte ærede Medlemmer i Andelsbankbetænkningen har kritiseret Bankinspektørens Stilling stærkt, men om Andelsbanken vil jeg dog have Lov til at sige, at jeg efter den Maade, hvorpaa den højtærede Minister talte om Andelsbanken, skulde tro, at hvis alene denne Sag havde foreligget, havde der ikke kunnet være Grundlag nok for Ministeren til at afskedige Bankinspektøren. Det var det ærede Medlem Hr. Stauning, som atter denne Gang kunde ønske at snakke Andelsbank, og det var ogsaa meget betegnende, at det ærede Medlem Hr. Stauning talte meget om Andelsbanken, men meget lidt om Diskontobanken i Faaborg.

Thi det forekommer mig, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at Bankinspektøren baade i Forhold til Overførselen af de 72 000 Kr. og med Hensyn til Transaktionen med de 60 000 Kr. og ogsaa paa andre Punkter Sydfyns Diskontobank vedrørende har handlet saaledes, at man ikke kan paastaa, at der gøres Bankinspektør Hald Uret, naar man paa dette Tidspunkt — og det kunde vel ikke komme, før Dommen i Banksagen var faldet — tager hele dette Forhold Sydfyns Diskontobank vedrørende op til Undersøgelse. Og i dette Forhold, hvor Bankinspektøren denne Bank vedrørende har handlet i stærk Strid baade med § 3 og § 4 i den Instruks, der foreligger for Bankinspektøren, er det efter min Opfattelse berettiget at sige, at den afskedigede Bankinspektør ikke kan hævde, at der her er handlet urigtigt overfor ham. Jeg gaar selvfølgelig ud fra Rigtigheden af de Meddelelser, som den højtærede Handelsminister har givet i Anledning af det ærede Medlem Hr. Staunings Paastand om, at der skulde være personlige Motiver, og gaar ud fra, at